

เรื่อง 302/97
เลขที่ 3521
วันที่ ๑๕๕๑๔/๒๔๕๓

คณะกรรมการกฤษฎีกา
สมัยที่ 1335
วันที่ 23 ธันวาคม 2497

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๗

เรื่อง การดำเนินคดีอาญาโดยรวบรัดและรวดเร็ว

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

40069

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้

ควยประธานคณะกรรมการอาชญากรรมวิจัยรายงานฯ คณะกรรมการอาชญากรรมวิจัยไคมิมัตวา ในการดำเนินคดีอาญาสำหรับความผิดบางประเภทที่มีอัตราโทษอย่างสูงตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป และมีจำนวนรับสารภาพตามบทบัญญัติของมาตรา ๑๗๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ศาลจะต้องสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยนั้น เป็นเหตุให้ศาลต้องเสียเวลาในการดำเนินคดีและเป็นการก่อความเดือดร้อนให้แก่จำเลยอีกด้วย เห็นควรที่จะไต่ถามข้อเท็จจริงในมาตรา ๑๗๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และที่ประชุมคณะกรรมการ ฯ ไคมิมัตวาเห็นว่าความเห็นนี้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๙๗ ลงมติให้คณะกรรมการกฤษฎีกาหาแบบอย่างในต่างประเทศเสนอมาประกอบการพิจารณา ก่อน จึงเรียนมา เพื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาจักได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าวข้างต้นต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

[Signature]

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

[Handwritten notes]
๓๐ ๑๖ ๗๓๐ ๑๗๓
1 ในข้อวินิจฉัยที่ ๑
๒๓ ๑๒ ๙๗

กองนิติกรรม

บันทึก

เรื่อง การดำเนิรคดีอาญาโดยรวบรัดและรวดเร็ว

ประธานคณะกรรมการข้าราชการกรมวิชัยรายงานว่ ในการประชุมคณะกรรมการข้าราชการกรมวิชัย ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2497 คณะกรรมการข้าราชการกรมวิชัยได้พิจารณาปรึกษาและได้มีมติว่า ในการดำเนินคดีอาญาสำหรับความผิดบางประเภทที่มีอัตราโทษอย่างสูงตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป เช่น ความผิดต่อพระราชบัญญัติขึ้นพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคในภาวะคับขันฯ ซึ่งในบางกรณีที่จำนวนของกลางมีเพียงเล็กน้อย และสวมากจำเลยมักสารภาพ แต่คำมบทบัญญัติของมาตรา 176 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ศาลจะต้องสืบพยานโจทก์ประกอบด้วยสารภาพของจำเลยนั้น เป็นเหตุให้ศาลต้องเสียเวลาในการดำเนินคดี และเป็นการก่อความเดือดร้อนให้แก่จำเลยอีกด้วย จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะได้แก้ไขความมาตรา 176 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่า ถ้าจำเลยรับสารภาพก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ควรจะให้โจทก์สืบพยานประกอบหรือไม่ และที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการกรมวิชัย ได้มีมติให้นำความเห็นนี้ไปขอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

จึงขอ เสนอคณะ รัฐมนตรี เพื่อพิจารณา

หมายเหตุ มาตรา 176 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติว่า

"มาตรา 176 ในชั้นพิจารณาจำเลยให้ท้าวรับสารภาพตามฟ้องก็ให้ศาลพิพากษาได้ เว้นแต่คดีซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ศาลต้องฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง"

Translation.

To be referred to the Legislative Adviser.

Nowa
28th December 97

(Copy) Office of the Juridical Council. Received No. 1335 dated 23rd. December, 97.

No. 15514/2497

Secretariat Dept. of the Administrative Bureau of the Council of Ministers,

23rd. December, 2497.

Re : Proceeding with criminal cases summarily and rapidly.

To : The Secretary-General of the Juridical Council.

Encl. : Note concerning this matter.

It is reported by the President of the Committee for Investigating of criminal acts that the Committee for Investigation of criminal acts has passed a resolution that in proceeding with criminal cases for some kinds of offences having the maximum rate of punishment of 10 years upwards, when the accused pleads guilty according to the provisions of Section 176 of the Criminal Procedure Code, the Court must take evidence of witnesses to support the plea ^{of} guilty of the accused, thereby causing the Court to waste time in ^A proceeding with the case and trouble to the accused as well. It is deemed expedient to amend the provisions of Section 176 of the Criminal Procedure Code, and the meeting of the Committee etc. has passed a resolution to submit this opinion to the Council of Ministers.

The Council of Ministers met on the 20th. December, 2497 and passed a resolution directing the Juridical Council to find foreign precedents and submit them to facilitate the consideration ^{first} ^{last}.

I, therefore, inform you so that the Juridical Council shall proceed further according to the above-mentioned resolution

Note

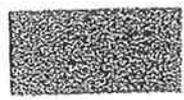
Re : Proceeding with criminal cases summarily and rapidly.

It is reported by the President of the Committee for Investigation of Criminal acts that, in the 13th. meeting of the Committee for Investigation of Criminal acts on the 2nd. November, 2497, the Committee etc., after consideration and deliberation, has passed a resolution that ⁱⁿ proceeding ~~with~~ with criminal cases for some kinds of offences having the maximum rate of punishment of ten years upwards, e.g. offences against the Opium Act, the Act controlling Commodities in the state of Emergency etc., which, in some cases, the amount of the exhibit is trifle, and, in most cases, the accused plead guilty. But, according to the provisions of Section 176 of the Criminal Procedure Code, the Court must take evidence of witnesses to support the plea of guilty of the accused, thereby the Court to waste time in proceeding with the case and trouble to the accused as well. It is deemed expedient to ~~amend~~ ^{amend} the provisions of Section 176 of the Criminal Procedure Code that if the accused pleads guilty, it shall be in the discretion of the Court whether to direct the prosecutor to tender evidence in support or not. The meeting of the Committee etc. has passed a resolution to submit this opinion to the Council of Ministers for consideration.

It is, therefore, submitted to the Council of Ministers for consideration.

บันทึก

เกี่ยวกับการไม่คองนำพยานมาสืบในกรณีที่จำเลยรับสารภาพ

มาตรา 176 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้
"ในชั้นพิจารณาจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ก็ให้ศาลพิจารณาคดี เว้นแต่
คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ศาลต้องฟังพยานโจทก์ จนกว่าจะพอใจว่า
จำเลยได้กระทำความจริง"

บทบัญญัติในปรากฏในร่างขั้นต้นของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา
(ค.ศ. 1930 - 1934) แต่กรรมการไทยแห่งคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ราษฎรที่พิจารณา
กฎหมายนี้ (ค.ศ. 1935) เติมนำขึ้น โดยอาศัยข้อเท็จจริงว่าเป็นวิบัติปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้
และว่าเป็นการสมควรจะคงมีบทบัญญัติไว้ในประมวลใหม่

เป็นความจริงในเรื่องการพิชิตคดีนี้ ประเพณีเก่าของไทยเห็นโทษกว่าสืบเนื่อง
มาจากความผิดเห็นในสมัยโบราณแต่เพียงผู้เดียวที่แก่นของกฎหมายโรมันมีว่า *Habeamus*
confitentem, cum ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่าเราโทษจำเลยผู้สารภาพความผิดแล้ว
ดังนั้นคดีจึงสิ้นสุดอย่างจริงจัง ความผิดนั้นเห็นที่มาของระบบกฎหมายแอ่งไกลเขตกอนที่ทราบ
กันคืออยู่แล้ว ที่จะถามจำเลยในขณะที่เริ่มชั้นพิจารณาว่าจำเลยจะรับสารภาพหรือไม่ กระบวนการ
พิจารณาที่จะกำหนดการลงโทษก็เริ่มต้นทันทีโดยไม่จำต้องซักถามอีกต่อไปว่าจำเลยรับสารภาพ
โดยทันทีและตามสมัครใจ อย่างไรก็ตามการปฏิบัติที่เห็นมาแล้วเป็นเวลานานได้แสดงให้เห็น
อันตรายในระบบนั้นเหมือนกัน

ศาสตราจารย์เคนนี่ (Kenny) โทกล่าไว้ในหนังสือ *Outlines of Criminal Law* หน้า 467 และหน้าต่อ ๆ ไปดังนี้

"ในคดีอาชญา การรับสารภาพ หรือจะใช้คำที่ตามธรรมเนียมมาใช้สำหรับการรับ
สารภาพอย่างเต็มบริบูรณ์ในความผิดทางอาชญา กล่าวคือคำรับสารภาพที่บุคคลผู้ถูกฟ้องกล่าวขึ้น
จะไม่ยอมรับฟังเป็นพยาน นอกจากจะปรากฏว่าคำรับสารภาพนั้นเป็นการกล่าวอย่างสมัครใจ
ที่เกี่ยวข้อง"

แม้ว่าการรับสารภาพของคู่ความเองอาจจะปรากฏอย่างชัดเมื่อเห็นที่แรกว่า
เป็นคำพยานหลักฐานชนิดที่ที่สุจริตที่สุด และที่จริงกฎหมายแพ่งหรือกฎหมายอาชญา (*Criminal Law*)
ก็ยอมรับเช่นนั้น แต่การปฏิบัติแล้ว ๆ มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาชญาที่ร้ายแรงแสดง
ให้เห็นว่าเป็นข้อบกพร่องของการมีผลพลาถ้อยอย่างร้ายแรง ๒ ประการ คือ

- 1. ความกระตือรือร้นที่จะให้ใครรับโทษตามความผิดที่เป็นที่จริง เกิดขึ้นจริง
อาจทำให้พยานกล่าวเกินความจริง แม้ว่าจะโดยไม่รู้อาชญาผู้กล่าวถึง เรื่องที่จำเลยได้พูดกับ
เขา และ

2. ความกระตือรือร้นที่จะประจบเจ้าน้ำที่ อาจทำให้ตัวจำเลยเองยอมรับ
สารภาพในสิ่งซึ่งไม่เป็นจริง และ

3. จำเลยมักจะหมายถึงความผิดในการกระทำ ไม่ใช่ความผิดในเรื่องเจตนา
ชั่วร้าย ดังนั้นแม้กฎหมายอาญาจะถึงถึงจริง ก็ถือกันมานานแล้วว่า คำรับสารภาพที่รับทวนนั้น
เป็นพยานหลักฐานที่อ่อนและน่าสงสัยที่สุด"

ตามกฎหมายฝรั่งเศส คำรับสารภาพจำเลยอาจจะใช้ได้ ในระหว่างการซักถาม
ที่ทำการระหว่างการพิจารณา แต่ไม่มีข้อบังคับของกฎหมายใดที่ว่าไม่จำต้องคำเนินกระบวน
พิจารณาในกรณีที่ว่า ยอมรับสารภาพ นักกฎหมายฝรั่งเศสจึงมีความเห็นว่า ความผิดการแล้ว
ไม่ถือว่าความผิดทางอาญา (Crimes) หรือความผิดทางอาชญาสถานเบา (Misdemean-
ours) คำพิพากษาซึ่งถือเอาคำรับสารภาพของจำเลยอย่าง เกี่ยว เป็นการพิสูจน์ความผิดจึงมี
ควรที่จะแก้ไข เพราะเป็นเหตุผล ไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม ศาลยอมรับช้อยกเว้นในความผิดทาง
อาชญาสถานเบา (misdemeanours) เมื่อมีคำรับสารภาพในคดีเช่นนั้น ศาลก็ไม่จำต้องส่ง
หมายต่อไป (Court of Cassation) สำหรับความผิดทุกโทษแล้ว บรรดานักกฎหมาย
และศาล ไม่โทษกันโดย ต่างก็ยอมรับว่า เพียงแต่มีคำรับสารภาพเท่านั้น อาจจะเป็นหลักฐาน
ทางกฎหมายที่จะลงโทษได้

ในประเทศเยอรมัน (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ค.ศ. 2877)
คำรับสารภาพที่ล่าช้าของผู้กระทำผิดนั้นถึงแม้ว่าคดีของเขาจะสิ้นสุดลงโดยศาลพลอยตัว
แล้วก็ตาม ศาลอาจเปิดการพิจารณาคดีใหม่ได้

ในประเทศออสเตรีย ก็เป็นเช่นเดียวกัน

ในกฎหมายอาญาของประเทศสเปน คำรับสารภาพของจำเลยทำให้การพิจารณา
สิ้นสุดลง แต่ก็มีข้อยกเว้นในเมื่อบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องในคดีและมีความรับผิดชอบทางอาญา หรือผู้ที่น่า
จะถูกลงโทษเห็นพ้องด้วยกับคำสารภาพนั้น แม้แต่บุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง ก็ได้รับการชอ
รองให้ยอมรับสารภาพของความผิดและผลของความผิด เสมอ เหมือนความรับผิดชอบของตนเอง
คำรับสารภาพที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา อาจเป็นเพียงข้อสันนิษฐานอันรุนแรง
เท่านั้น

กฎหมายอาญาของประเทศเนเธอร์แลนด์ ยอมรับว่าคำรับสารภาพของจำเลย
(ที่กล่าวในการดำเนินกระบวนพิจารณาทางศาล) อาจจะเป็นพยานหลักฐานบริบูรณ์ขั้นต้น
ผู้นั้นได้ ถ้าหากโลกกล่าวโดยมีรายละเอียดก่อนสมควรซึ่งตรงกับขอความอื่น ๆ ที่ผู้พิพากษาได้รับ
อย่างไรก็ตามการยอมรับผิดมิใช่เป็นหลักฐานในตามกฎหมายใดโดยประอบมควยกรณีแวดล้อม
อื่น ๆ

ประมวลกฎหมายอินเดีย บัญญัติว่า ผู้พิพากษา (magistrate) ซึ่งได้สวน
ความผิดอาจซักถามจำเลยได้ ในระหว่างการซักถามนั้นจำเลยรับสารภาพโดยความสมัครใจ
ซึ่งผู้พิพากษาเชื่อมั่นถือไว้ คำสารภาพนั้นศาลรับฟังเป็นหลักฐานในเวลาพิจารณาได้ ศาลอาจ

ถือตามคำรับสารภาพนั้นแต่ทว่าศาลจะต้องพิจารณา (คำรับสารภาพนั้น) โดยระมัดระวัง
อยางยิ่งแล้ววินิจฉัยเอาเองว่าคำสารภาพนั้นจะจริง ใจและเชื่อถือเป็นความจริง ใจหรือไม่
(ดูพระธรรมนูญว่าด้วยพยานหลักฐานของอินเดียน ค.ศ. 1872 มาตรา 21 มาตรา 24
และคำพิพากษาของศาล) แต่คำรับสารภาพขอตำรวจจะนำมาพิพจน์มิได้

ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศอังกฤษ มีระบบทำนองเดียวกับระบบของ
อินเดียน กล่าวคือ

"มาตรา 24 คำรับสารภาพของจำเลยใช้ไม่ได้กับกระบวนการพิจารณาคดีอาญา
ถ้าการสารภาพนั้นปรากฏต่อศาลว่าเกิดขึ้นจากการจู่ใจ ชูเชื้อ หรือความผิดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กับคำกล่าวหาต่อจำเลย หรือจากการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ หรือการดำเนินการของบุคคล
อื่นต่อหน้าเจ้าหน้าที่ และโดยอนุภาพของเจ้าหน้าที่นั้น ในเมื่อการจู่ใจ การชูเชื้อ หรือ
คำมั่นเป็นการ เพียงพอตามความเห็นของศาลที่จำเลยเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะถือเอาเป็น
มูลฐานให้ถือถือว่า โดยการทำเช่นนั้น (รับสารภาพ) จำเลยจะได้รับประโยชน์หรือหลีกเลี่ยง
ความชั่วในลักษณะชั่วคราวในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการต่อจำเลย

มาตรา 25 คำรับสารภาพที่กล่าวต่อตำรวจ ห้ามมิให้พิพจน์บุคคลที่ถูกกล่าว
หาไม่ว่าในความผิดใดๆ

มาตรา 26 คำรับสารภาพของบุคคลใดที่กล่าวไว้ในขณะที่ยังบุคคลนั้นอยู่ในความควบคุม
ของตำรวจห้ามมิให้พิพจน์บุคคลนั้น เว้นไว้แต่ว่าจะได้กล่าวต่อหน้าผู้พิพากษา
แต่ ๆ"

ฉะนั้น จึงปรากฏว่าตามความจริงแล้วนโยบายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาของไทยเป็นแบบฉบับกลาง ๆ ระหว่างระบบสองระบบ การที่จะถามจำเลย
ในขณะที่เริ่มพิจารณาวินิจฉัยว่าเขาใจกระทำผิดหรือไม่ และเขาจะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง (มาตรา
172) เป็นเรื่องที่ยึดถือมาจากกฎหมายของอังกฤษ แต่จำเลยอาจแถลงผู้ชี้แจงข้อต่อสู้และเสนอ
พยานหลักฐาน และในที่สุดแถลงปิดคดีก็ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ (มาตรา 174)
ความอย่างในกฎหมายภาคินญูโรบ ทั้งนี้เป็นการให้โอกาสแก่จำเลยอย่างเต็มที่ ๆ จะแถลง
ขอความในระหว่างที่ศาลซักถาม ตามที่กระทำกันในประเทศฝรั่งเศส มาตรา 176 จึงเป็น
แบบฉบับที่ยังคงค้างอยู่ของระบบแองโกลแซกซอน ซึ่งให้ความสำคัญแก่คำรับสารภาพมาก
(เมื่อใจกระทำในศาล)

ที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย

31 ธันวาคม 2497

ปรุง พิมพ์
ทาน

NOTED
Coyat
P. M. 9/8.

Note

concerning dispense of evidence
when the accused pleads guilty

Section 176 of the Criminal Procedure Code reads as follows:

"In the trial of a case if the accused pleads guilty to the charge, the Court may give judgment accordingly, provided that in a case punishable with a maximum term of imprisonment of ten years or upwards, the Court must hear the evidence for the prosecution until it is satisfied that the accused is guilty."

This provision was not in the Preliminary drafts of the Criminal Procedure Code (1930-1934). It has been introduced by the Revising Parliamentary Commission (1935) by the Thai members relying upon the fact that it was the present practice and that it was desirable to keep it in the new Code.

It is a fact that the old Thai tradition comes obviously from very ancient ideas in the matter of proof. The old slogan of the Roman Law said: *Habemus confitentem reum*, we have an accused who confesses his guilt; and the case was practically finished. That idea has been also the origin of the well known anglo-saxon system to ask the accused at the beginning of the trial if he pleads guilty or not, the proceedings as to the determination of the punishment being immediately opened without further examination if he pleads guilty spontaneously and freely. However, a long experience has shown dangers in that system.

Now says Kenny (outlines of Criminal Procedure pages 467 and follow):

"In criminal cases, the admissions, or - to use the term commonly applied to full admissions of criminal guilt - the Confessions made by the person accused are not allowed to be given in evidence unless it appears that they were quite voluntary."

For though a litigant's own admissions might at first sight well appear to be the most satisfactory of all forms of evidence - and indeed were so regarded in the civil and the canon law - experience has now shewn them to be open, especially in serious crimi-

charges, to two serious hazards of error. For (i) eagerness to secure the punishment of a hateful offence may lead a witness to exaggerate, even unconsciously, what was said to him by the person accused; and (ii) eagerness to propitiate those in authority may lead the accused person himself to make untrue admissions; and (iii) he often means guilty only of the act, not of the evil intent. Hence English criminal lawyers have long recognised that "hasty confessions are the weakest and most suspicious of all evidence".

In French law the confession of the accused may be obtained in the course of his examination ^{or ~~interrogation~~} made at the trial. But no provision of law dispenses from the proceedings of trial in the case he comes to admit his guiltiness. Then the French lawyers are of opinion as a matter of principle that in ~~case~~ ^{case} of crimes or misdemeanours a judgment which gives the confession of the accused as the only proof of his guiltiness should be amended as being insufficiently justified. However the Courts admit an ^{exception} ~~exception~~ in case of misdemeanours, so that the confession in their case may dispense the Court to hear witnesses (Court of cassation). There is no disagreement in case of petty offences where all lawyers and Courts admit that confession alone may be the legal basis of a condemnation.

In Germany (Criminal Procedure Code 1877) a belated confession of the guilty person has the consequence that his case although terminated by his acquittal, may be taken again and reopened by the Court.

Same thing in Austria.

In the criminal law of Spain, the confession of the accused puts ~~an~~ ^{an} end to the trial, but only if all persons involved in the case and having a penal liability or likely to be sentenced concur with that confession; even the persons incurring civil liability are requested to admit the qualification of the offence and its consequences as to their own liability. Confessions made out of criminal proceedings may be only a serious presumption.

The criminal law of Netherlands admits that the confession

evidence against him, if given with due details and concordant with other informations obtained by the judge. However, an acknowledgment of guiltiness is no legal evidence if not corroborated by other circumstances.

The Indian Code provides that the Magistrate which enquires about an offence may examine the accused. If, in the course of that examination, the accused makes ^a voluntarily confession which is recorded and certified by the Magistrate it is admissible by the Court as evidence at the trial. The Court may base its command upon such confession provided it scrutinizes it very carefully and then decide for itself whether it appears to be reliable and truth-worthy, and has been quite voluntary. (Indian Evidence Act 1872 sections 21 and 24 and decision of Courts). But confession to police officer cannot be proved.

The Criminal Code of Ceylon has a system similar to the Indian one, namely

"Section 24.- A confession made by an accused person is irrelevant in a criminal proceeding if the making of the confession appears to the court to have been caused by any inducement, threat, or promise having reference to the charge against the accused person, proceeding from a person ^{in authority, or proceeding from another person} in the presence of a person in authority and with his sanction, and which inducement, ^{or} treat, or promise is sufficient in the opinion of the court to give the accused person grounds, which would appear to him reasonable, for supposing that by making it he would gain any advantage or avoid any evil of a temporal nature in reference to the proceedings against him.

Section 25.- No confession made to a police officer shall be proved as against a ~~person~~ person accused of any offence.

Section 26.- No confession made by any person whilst he is in the custody of a police officer, unless it be made in the immediate presence of a Magistrate, shall be proved as against such person."

It appears consequently that the policy of the Thai Criminal

accused at the beginning of the trial the accused if he has or not committed the offence and what will be his ^{defence} evidence (sect. 173).

But he may also, like in continental law, state the case for his defence, propose evidence and finally close his case orally or in writing (sect. 174) this giving him a full opportunity to make declaration obtained in France in the course of his examination by the Court. Section 176 is obviously a remaining of the Anglo-saxon system which gives so great importance to confessions (when made in Court).

Legislative Adviser.

31st. December 2497.

11 copies

ม.ล.ล.จ. -

ฉบับที่ 11/50
11. 11. 50

การรับสารภาพของจำเลยในกฎหมายต่างประเทศ

Handwritten signature

เพื่อที่จะเข้าใจข้อความต่อไปนี้ หึ่งทราบว่าในประเทศอื่นหลายประเทศ

มีการแบ่งแยกความผิดอาชญาออกเป็น 3 ประเภท คือ ความผิดร้ายแรง (Crimes)
ความผิดกลางเบา (misdemeanours) และความผิดลหุโทษ (petty offences)
ความผิด 3 ประเภทนี้ จัดแบ่งออกตามชั้นของโทษซึ่งมีแตกต่างกันเป็น 3 ชั้น ตัวอย่าง
เช่น (ประเทศฝรั่งเศส) ความผิดร้ายแรง หมายถึงความผิดที่มีโทษถึงประหารชีวิต หรือ
ต้องทำงานหนัก หรือต้องเนรเทศ ฯลฯ ความผิดกลางเบา หมายถึงความผิดที่มีโทษถึงจำคุก
ถูกพักใช้สิทธิของพลเมือง ปรียบ ความผิดลหุโทษ หมายถึงความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน
ห้าวัน ปรียบไม่เกิน 35 แฟรงค์ (เวลานี้ค่าปรับได้เพิ่มขึ้นแล้ว)

ประเทศฝรั่งเศส บทบัญญัติที่ว่า ถ้าจำเลยรับสารภาพในระหว่างพิจารณา
แล้ว ก็ให้งดการดำเนินกระบวนการสืบไต่ถาม หาโทษมีบัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาไม่
ทั้งนี้ก็โดยถือว่าเป็นหลักกฎหมายทั่วไปนั่นเอง ศาลสูงยอมรับว่าในกรณีความผิดกลางเบา
(ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น) เมื่อจำเลยรับสารภาพแล้ว ศาลอาจงดสืบพยานเสียได้ แต่

** ในกรณีความผิดร้ายแรง ศาลจะไม่งดการสืบพยานต่อไป

ประเทศอังกฤษ ศาสตราจารย์เคอร์นี่ (Kenny) ได้กล่าวไว้ (ในหนังสือ
Outlines of Criminal Law หน้า 467) ว่า "ในคดีอาญาทั้งปวงนั้น จะอ้างคำรับ
สารภาพของจำเลยเป็นพยานหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่จะปรากฏว่าการรับสารภาพของจำเลย
นั้น ได้กระทำโดยความสมัครใจ" (เงื่อนไขที่ว่าเป็นข้อสำคัญมาก)

ภายในบังคับเงื่อนไขที่กล่าวมาแล้วนั้น จำเลยอาจถูกคัดค้านโดยคำรับ
สารภาพของตน โดยไม่จำต้องมีพยานหลักฐานอื่น ๆ ประกอบก็ได้ (Halsbury's
Criminal Law ข้อ 291) ..... ถ้าใจหกล้างคำรับสารภาพของจำเลยเป็น
พยานหลักฐาน ก็จะต้องหยิบยกเอาคำรับสารภาพทั้งหมดของจำเลยขึ้นมาอ้าง (ข้อ 295)
คำรับสารภาพนี้เป็นพยานหลักฐานอย่างบริบูรณ์สำหรับความผิดของจำเลย

ประเทศเยอรมัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ค.ศ. 1877
มาตรา 253 บรรดาถ้อยคำของจำเลยนั้น ถ้าใจกล้างไว้ในชั้นของศาลแล้ว อาจนำมา
อ้างในระหว่างพิจารณาเพื่อเป็นพยานหลักฐานแห่งการรับสารภาพของจำเลยได้ ทั้งนี้ไม่
ว่าจะเป็นความผิดประเภทใด

ประเทศออสเตรีย เมื่อจำเลยรับสารภาพต่อแมกิสเตรต (Magistrate)
ซึ่งเป็นผู้สอบสวนแล้ว หากทำให้แมกิสเตรต (Magistrate) นั้นพ้นจากหน้าที่ในอันที่
จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นใดต่อไปอีกไม่ได้

ประเทศสเปน การรับสารภาพในระหว่างพิจารณา อาจจะทำให้กระบวนการ
พิจารณายุติลงได้ และศาลก็อาจที่จะพิพากษาได้ในทันที (ไม่ว่าความผิดนั้นจะมีโทษสถานใด)

แต่ก็จำเป็นอยู่ว่า บรรดาบุคคลผู้ต้องรับผิดชอบทางอาญาในคดีนั้นทุกคน จะต้องยอมรับการ
รับผิดและยอมไปศาลคืนโทษทัณฑ์ให้ หรือยอมคืนสิ่งของที่ลักไป ฯลฯ แต่
การอาจะไม่เป็นไปตามหลักที่วางนี้ก็ได้ ถ้าหากว่า ทนายของคู่ความฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ
ไม่ว่าจะเป็นในทางอาญา หรือในทางแพ่งก็ตาม ประสงค์จะให้ดำเนินกระบวนการพิจารณา
ต่อไป (กฎหมาย ปี ค.ศ. 1872)

ประเทศอิตาลี ถ้าจำเลยมีสารภาพ ศาลจะให้จำเลยพรรณาถึง
พฤติการณ์โดยละเอียด และให้จำเลยตอบข้อถามตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อวินิจฉัยความ
คำสารภาพของจำเลยสมควรเชื่อได้เพียงไรหรือไม่ (วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 235)

ประเทศเนเธอร์แลนด์ คำรับสารภาพในศาลนั้น อาจถือได้ว่าเป็นพยาน
หลักฐานบริบูรณ์ ถ้าหากมีรายละเอียดถูกต้องและตรงกับรายงานที่ศาลได้รับ ทั้งนี้ไม่ว่าจะ
เป็นความผิดประเภทใด

กฎหมายลักษณะพยานดินเีย ค.ศ. 1872 มีการระมัดระวังมาก โดย
บัญญัติว่า คำรับสารภาพนอกศาล (ในระหว่างควบคุมของตำรวจ ฯลฯ) จะนำมาพิสูจน์
เพื่อยืนยันจำเลยหาได้ไม่ นอกจากนั้นแล้ว คำรับสารภาพในระหว่างพิจารณา ทั้งรับฟังได้
ไม่ได้ว่าในคดีใด ๆ แต่อย่างไรก็ดี โคนับผิดได้ (ในมาตรา 31) คำรับสารภาพ
มีโทษพิสูจน์ที่ฟังเป็นยุติ แต่อาจใช้เป็นข้อพิพาทได้

ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศสิงคโปร์ โดยบัญญัติหลักเกณฑ์ซึ่งใช้แก่คดีอาญา
ทั้งปวงไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 24 การรับสารภาพของจำเลยไม่มีผลในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา
ถ้าหากปรากฏชัดชัดว่า การไม่รับสารภาพนั้น เกิดขึ้นจากการจงใจ ข่มขู่ หรือคำมั่นเกี่ยวกับ
ชดถาวรหาจำเลย ซึ่ง เนื่องมาจากผู้มีอำนาจ หรืออำนาจบุคคลอื่นที่อยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจ และ
โดยอนุมัติของผู้มีอำนาจนั้น และการจงใจ ข่มขู่ หรือคำมั่นนั้นศาลเห็นว่า เป็น เหตุสมควร
เพียงพอที่ทำให้จำเลยคิดว่า การรับสารภาพแล้ว จำเลยจะได้อภัยโทษหรือพ้นจากการ
กระทำอันชั่วร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับ การดำเนินคดีต่อจำเลย

มาตรา 25 การรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น จะนำมาพิสูจน์เพื่อยืนยัน
บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดหาได้ไม่

มาตรา 26 การรับสารภาพของผู้ใดก็ตามที่กระทำในขณะที่ยังอยู่ในความ
ควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะนำมาพิสูจน์เพื่อยืนยันผู้ต้องหาได้ไม่ เว้นแต่การรับสารภาพนั้น
จะได้อภัยโทษต่อหน้าแมจิสเตรต (Magistrate) โดยตรง"

ประมวลกฎหมายอาญานิวยอร์ก หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับสารภาพที่บัญญัติ
ไว้นั้น ดูเหมือนจะคล้ายคลึงกันทุกศาล แต่บทบัญญัติมาตรา 395 ที่บังคับให้มีการพิสูจน์เพิ่มเติม

พระมหากษัตริย์
ทรง

แสดงให้เห็น โดยปริยายว่า การรับสารภาพนั้น ถึงแม้จะบอกพร้อมคดีให้ถือเป็นผู้ต้องหาองค์
แห่งความผิดทางอาญา ในชั้นที่จะตัดสินลงโทษได้ โดยไม่ต้องมี ~~การรับสารภาพ~~ (คดี People v.
~~Frederick~~ 1886 ที่ Cahill) อ้างไว้ใน Commentaries on New
York Criminal Code บทบัญญัติที่ให้มีการพิสูจน์เพิ่มเติมนั้น หมายความว่า
ว่าจะต้องมีพยานหลักฐานอย่างอื่นอีก เกี่ยวกับองค์แห่งความผิดนอกไปจากคำรับสารภาพ

Tachine

18 พฤษภาคม 2498

จำนง พิเศษ
สุจริต ทาน